

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/520/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

221/2015. (V. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. augusztus 11-én előterjesztett **panaszát** a 2015. május 26-án megtartott zárt ülésén született döntése alapján

átteszi

az intézkedést foganatosító szerv – a Készenléti Rendőrség – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a lakhelyén, 2014. augusztus 8-án történt rendőri fellépés során tanúsított rendőri hangnem miatt 2014. augusztus 11-én a Testület formanyomtatványán, postai úton terjesztette elő panaszát.

I.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2014. augusztus 8-án 9 óra körül lakásán megjelent három rendőr. Közülük az egyik, akinek nevét és azonosító számát a panaszos megjegyezte a panaszosnak azt mondta, hogy „miért nem megy el a p...ba”, „kib...lak mint macskát sz...ni”, illetve megkérdezte tőle, hogy „kivisszük és jól megverjük, mit szól hozzá?”

A panaszos megkérdezte a rendőrtől, hogy hogyan lehet egy 77 éves idős nőt úgy bántalmazni, hogy nem látszik rajta semmi. Erre a rendőr azt válaszolta, hogy ő meg tudja verni a panaszost úgy, hogy nem fog látszódni.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A rendőrségi dokumentumok szerint a panaszos lakásában két ízben is ugyanaz a két rendőr jelent meg: a Készenléti Rendőrség Rendészeti Igazgatóság II. Bevetési Főosztály XIII. Bevetési Osztály két r. törzsőrmestere.

2) A rendőrségi tájékoztatás szerint a rendőrség magánlakásban történt fellépéséről kép- és hangfelvétel nem készült, mivel a kikerkező rendőrök gyalogos járőrszolgálatot láttak el. A rendőrség továbbította ugyanakkor a panaszos édesanyjának, illetve a panaszosnak a 112-es segélyhívó számra történt bejelentéseiről készült hangfelvételt, illetve a küldési napló vonatkozó részeit.

a) A küldési napló szerint először a panaszos édesanyja hívta a 112-es segélyhívó számot 2014. augusztus 8-án 8 óra 37 perckor. A 77 éves bejelentő elmondta, hogy fia, a panaszos és egy nő, aki ott él, rendszeresen terrorizálja őt. Többször a hajánál fogva rángatta a bejelentőt a fia, meg is ütötte, és bezárják őt a lakásba. A bejelentő nagyon zaklatott, és rendőri segítséget szeretne. A kikerkező rendőrök jelentették, hogy családi veszekedés volt, sérülés nem történt.

A második bejelentést, szintén a 112-es segélyhívó számra, a panaszos tette meg 9 óra 46 perckor. Eszerint a rendőrök tíz perce távoztak a lakásból. Ismételt rendőri intézkedést kérnek. A bejelentő édesanyja folyamatosan kiabál, mindenkit szidalmaz. Ugyanazok a rendőrök mennek ki.

Mindkét rendőri beavatkozás felvilágosítás-adással zárult.

b) A 112-es segélyhívó számon három, az ügyel összefüggő telefonos beszélgetést rögzítettek.

Az első, 6 perc 9 másodperc terjedelmű felvételen hallható, hogy egy nő bemutatkozik, és azt mondja, a M. utcában leszólította őt egy néni (a panaszos édesanyja), ezért átadja a telefont neki, hogy beszéljen a segélyhívó szám ügyeletesével. A panaszos édesanyja elmondja, hogy az éjjel (23 órakor) már hívta a segélyhívó számot, és rendőrök voltak kinn náluk. Fia, a panaszos és egy „színesbőrű” nő (aki a panaszos ivócimborája) folyamatosan dohányoznak, bezárják az ajtókat és ablakokat, naponta 4-6 liter bort isznak. A panaszos a bejelentőt bezárja, haját rángatta. A panaszos egyébként munkanélküli húsz éve, és alkoholist. Az előző bejelentése miatt két fiatal rendőr járt kinn náluk, akik az adatokat felírták, és elmentek. A bejelentő azt is elmondja, hogy gyámhatóságon is próbálta elintézni a panaszos, hogy őt gondnokság alá vegyék, de az eljárást megszüntették. A panaszos – aki börtönbüntetést is kapott korábban – a bejelentő fejét ütötte, rángatta őt. Az ügyeletes azon kérdésére, hogy menjenek-e ki ismételten rendőrök, a bejelentő igennel felel. Az ügyeletes elmondja azt is, hogy ha többet akar a bejelentő, akkor fel kell jelentenie a panaszost. A bejelentő erre azt mondja, hogy a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) egyik kerületi rendőrkapitányságán (a továbbiakban: Kerületi Rendőrkapitányság) már vastag aktája van a

panaszosnak. Az ügyeletes ezt követően elkéri a bejelentő nevét, és lakcímét, amit ő megad, illetve azt kéri, hogy „jó erős embereket küldjön, ne fiatalokat”. A panaszos kérdésre közli azt is, hogy 77 éves.

A második felvétel 7 perc 7 másodperc terjedelmű. A panaszos telefonál, elmondja nevét, lakcímét. Közli, hogy tíz perce mentek el a rendőrök, akik azzal fenyegetőztek, hogy megverik. Kéri, hogy menjenek vissza ugyanezek a rendőrök. A panaszos édesanyja a rendőrök eltávozása óta folyamatosan üvöltözik. A kinn járt rendőrök azzal fenyegették a panaszost, hogy „kib...ák, mint macskát sz...ni.” A panaszos kéri az ügyeleteset, hogy mondja meg ezeknek a rendőröknek, hogy ne menjenek oda, hogy „kib...ák mint macskát sz...ni”. Ne beszéljenek vele így, mert ő sem beszélt velük csúnyán. A telefonbeszélgetés közben végig hallható, hogy a panaszos édesanyja a háttérben kiabál. Az ügyeletes elmondja, ha a rendőrök intézkedését sérelmezi, panasszal élhet. Az ügyeletes továbbá megkérdezi, hogy az édesanyja nem bántotta-e a panaszost, amire nemleges választ ad. Az ügyeletes megkérdezi, hogyan jutnak be a rendőrök a lépcsőházba, amire a panaszos azt feleli, hogy nappal nyitva van a kapu. Az ügyeletes megpróbálja kapcsolni a rendőrséget, hogy ők is hallják, hogy a panaszos édesanyja kiabál a háttérben. A panaszos édesanyja rövid időre átveszi a panaszostól a telefont, és elmondja, hogy a panaszos el akarja venni a nyugdíját, illetve a gyámhatóságon is eljárást indítottak a gondnokság alá helyezése miatt, ami nem járt sikerrel. Elmondja, hogy a panaszos üti-veri őt, ezért az ügyeletes ne higgyen a panaszosnak. A telefonbeszélgetés megszakad.

A harmadik, 55 másodperc terjedelmű felvételen hallható, hogy az ügyeletesnek nem sikerül a konferencia beszélgetést elérnie a rendőrséggel, de értesítette a rendőröket, akik menni fognak a helyszínre.

3) A Kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járőrszolgálati Alosztály vezetője a panaszolt rendőri intézkedéssel összefüggésben összefoglaló jelentést készített, ami az Állásfoglalás II. rész 2) pontjában ismertetettekhez képest az alábbi többlet információt tartalmazza.

A kivizsgálás során megállapította a rendőrség, hogy valóban rendszeres veszekedés szokott lenni a panaszos lakcímén, többször foganatosítottak ott rendőri intézkedést. A panaszost és édesanyját érintő, más, hasonló jellegű rendőri intézkedésekkel kapcsolatban már indult szabálysértési, illetve büntetőeljárás.

A panaszolt rendőri intézkedés napján tett bejelentéssel kapcsolatban büntetőeljárás, illetve szabálysértési eljárás nem indult a panaszossal szemben.

4) A BRFK Tevékenység-irányítási Központ r. alezredes osztályvezetőjének tájékoztató levele az Állásfoglalás II. rész 2)-3) pontjaiban szereplő információkhoz képest annyi többlet adatot tartalmaz, hogy a rendőrök intézkedésének alapját képező jogszabályhelyeket felsorolta. Eszerint a két rendőr a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13. és 24. §-a, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4., 10. és 16. §-ai alapján intézkedtek.

5) A panaszolt rendőri beavatkozásról az intézkedő két r. törzsőrmester aznap jelentést készített.

A küldésről szóló jelentés szerint a két rendőr aznap 7 órától 20 óráig közterületi járőrszolgálatot látott el a Kerületi Rendőrkapitányság illetékességi területén, amikor is 8 óra 20 perckor a Központ azt az utasítást adta, hogy jelenjenek meg a panaszos lakcímén, mivel onnan bejelentés érkezett családi veszekedésről. A rendőrök 8 óra 40 perckor érkeztek a helyszínre, ahol a panaszos édesanyja fogadta őket. A panaszos édesanyja elmondta, hogy fiával, a panaszossal él, akivel hónapok óta rossz a kapcsolata. A panaszos rendszeresen bántalmazza, ami miatt többször történt már rendőri intézkedés. Az adott napon nem bántalmazta őt a panaszos, azért hívott rendőrt, hogy segítséget kérjen, mit tegyen a továbbiakban. A panaszos édesanyjának a rendőrök a jogi felvilágosítást megadták, amit megértett.

Ezt követően a panaszossal beszéltek a rendőrök, aki elmondta, hogy valóban megromlott a kapcsolata az édesanyjával, de sosem bántalmazta őt. Szerinte az édesanyja az életkora miatt nem beszámítható, ezért él együtt vele.

Mindkét személyt leellenőrizték a körözési rendszerben, abban nem szerepeltek. Panasztételi jogukról tájékoztatták őket, amit megértettek, panaszt nem kívántak tenni. A rendőrök jelentést tettek az esetről a központ felé, majd engedéllyel 9 órakor elhagyták a helyszínt.

6) A Testület felvilágosítás-kérése alapján az intézkedő rendőrök együttes jelentésben nyilatkoztak a rendőri intézkedés további részleteiről.

A jelentés szerint a panaszos édesanyja közölte azt is a kitérő rendőrökkel, hogy a munkanélküli panaszos és annak élettársa rendszeresen fenyegetik őt, bántalmazzák, pénzt követelnek tőle, elveszik a nyugdíját. Az elmúlt hónapokban többször kért ezen okok miatt rendőri segítséget, előző este is veszekedtek a panaszossal, ami miatt rendőri intézkedés történt a panaszossal szemben. A kérdéses napon csak tanácsot akar kérni a rendőröktől, hogy milyen lehetőségei vannak a további zaklatások megszüntetésére. Albérletben laknak a lakásban, ami a panaszos édesanyja nevében van, ezért azt is szeretné, ha a panaszos elköltözne.

A rendőrök az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdése alapján jogi felvilágosításban részesítették, és felhívták figyelmét arra, hogy egy esetleges bántalmazás elszenvédeése esetén mit kell tennie (látlelet, magánindítvány), illetve, hogy kezdeményezheti a panaszos albérletből való kijelentkezését. A panaszos édesanyjának egyébként sérülése nem volt, orvosi segítséget nem igényelt.

A lakásba bekopogva ezt követően a rendőrök felvették a kapcsolatot a panaszossal, akivel szemben az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése alapján bűnüldözési, bűnmegelőzési érdekből intézkedést kezdeményeztek. A panaszos elmondta, hogy az édesanyja által elmondottak nem fedik a valóságot. Vannak ugyan közöttük veszekedések, mivel édesanyjának nem szimpatikus a panaszos élettársa, de nem szokta az édesanyját bántalmazni. A panaszos azt is elmondta, azért nem akar kiköltözni, mivel édesanyja az életkoránál és az egészségi állapotánál fogva segítségre szorul.

A rendőrök felhívták a panaszos figyelmét, hogy tartsa be az együttélés szabályait, és tartózkodjék az édesanyjával szembeni jogsértés elkövetésétől.

A rendőrök az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése alapján igazoltatták a panaszost és édesanyját is, adataikat rögzítették, a körözési információs rendszerben leellenőrizték. Panasztételi jogukról az Rtv. 92. §-a alapján felvilágosították őket.

A rendőrök a jelentésben úgy nyilatkoztak, hogy fellépésük az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdésében, illetve a Szolgálati Szabályzat 5. §-ának (1) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően történt. A panaszos a rendőri intézkedés alatt feszülten viselkedett, felháborodottan vitatta az intézkedés szükségességét, mivel – elmondása szerint – az édesanyja már többször ok nélkül kihívta vele szemben a rendőröket. Sérelmezte azt is, hogy az édesanyja ki akarja tenni az albérletből, és ebben a rendőrök „segítenek neki”. Ezt leszámítva azonban a rendőri intézkedés végig viszonylag kulturált hangnemben zajlott, bár a panaszos időnként megemelte a hangját. A panaszos nem volt ittas állapotban.

A rendőrök „az intézkedés során a szükséges határozottsággal, kulturáltan” léptek fel, ezért kijelentették, hogy a panaszban szereplő, bántalmazásra irányuló fenyegetések, illetve trágár kifejezések részükről nem hangzottak el.

A panaszos a helyszínen nem kívánt panaszjoggal élni.

7) A Készenléti Rendőrség parancsnoka a Testület felvilágosítás-kérése alapján tájékoztatást adott a panaszolt rendőri intézkedés részleteit illetően. A tájékoztató levél az Állásfoglalás II. rész 1)-6) pontjaiban szereplő körülményekhez képest azt a pontosítást tartalmazza, hogy a helyszínen a rendőri intézkedés az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése alapján bűnüldözési, bűnmegelőzési célból történt, amelynek keretében – az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés b) pontja és (3) bekezdése alapján – igazoltatták a panaszos édesanyját és a panaszost is.

III.

A panaszos beadványában a lakásában intézkedő rendőr hangnemét sérelmezte.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost és édesanyját indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-e intézkedés alá.

A panaszos beadványából nem derült ki világosan, hogy mi volt a rendőri fellépés indoka. A rendőrségi iratokból viszont megállapítható, hogy egy családi veszekedésről érkezett telefonos bejelentés, amit a panaszossal egy lakcímen lakó édesanyja tett meg. A bejelentő 77 éves, idős asszony, aki zaklatott hangon számolt be arról, hogy fia, a panaszos bezárja őt, bántalmazza, és maga kérte a rendőrök kiküldését.

Az ügyeletes – a bejelentő kérése mellett – maga is úgy értékelte a bejelentést, hogy rendőri intézkedés válhat szükségessé, ezért küldte ki a járőröket a panaszos lakásához.

A rendőrségi dokumentumok továbbá azt tartalmazzák, hogy a rendőri intézkedést az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése alapján bűnüldözési, bűnmegelőzési célból foganatosította a két r. törzsőrmester, amelynek keretében – az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés b) pontja és (3) bekezdése alapján – igazoltatták a panaszost.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 2. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 4. §-ának (1) bekezdése rögzíti, hogy a szakképzettséggel nem rendelkező rendőr kizárólag szakképzett rendőr irányításával intézkedhet. Ha a szakképzettséggel nem rendelkező rendőr az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdésében meghatározott cselekményt önállóan észleli, illetve ilyen cselekményt hoznak tudomására, köteles arról a legközelebbi rendőrt vagy az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv Rtv. 4/A. §-ának (1) bekezdésében meghatározott szervét értesíteni a rendőri intézkedés kezdeményezése érdekében.

A Szolgálati Szabályzat 10. §-a továbbá rendelkezik a biztonsági intézkedésről. A rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetve az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet észlelése esetén – az Rtv. 37. §-ában meghatározott intézkedések végrehajtása során – a helyszínen

- a) tájékozik, azonnali elsődleges jelentést tesz, az esemény jellegétől függően a veszély elhárításában közreműködni kötelezetteket riasztja,
- e) intézkedik a bűncselekmények megelőzésére és a veszélyhelyzettel összefüggő bűncselekmények felderítésére, illetve
- f) tájékoztatást ad a szolgálati előjáró utasítása szerint.

A rendőr segítségnyújtási, illetve felvilágosítás-adási kötelezettségét továbbá az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdése rögzíti: a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A Testület megítélése szerint a panaszos édesanyja által telefonon tett bejelentés mindenképpen olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13.

§-a alapján intézkedési kötelezettséget (illetve igazoltatást) keletkeztetett. Ezen túlmenően az intézkedő rendőrök a szükséges jogi felvilágosítást is megadták az érintettek számára. A Testület megállapítása szerint jogszerű volt a rendőri fellépés, ami által nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A panaszbeadvány szerint a panaszossal az egyik r. törzsőrmester trágár módon beszélt.

Az elsődleges dokumentumokban nincs utalás a rendőri hangnemre vonatkozóan. A Testület felvilágosítás-kérése alapján a Készenléti Rendőrség két intézkedő rendőre együttes jelentésben úgy nyilatkozott, hogy fellépésük a jogi normák (Rtv., Szolgálati Szabályzat) előírásainak megfelelően történt. A szükséges határozottsággal, és kulturáltan léptek fel az egyébként feszülten viselkedő panaszossal szemben, aki felháborodottan vitatta is a rendőri intézkedés szükségességét. A panaszos által a beadványban említett trágár kifejezések, bántalmazására utaló fenyegetés a rendőrök részéről nem hangzott el. Empatikusan, tisztelettudóan beszéltek mindkét érintettel a rendőrök.

A Testület a panasz hangnemre és bánásmódra vonatkozó része tekintetében utal az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondatára, amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Ezen törvényi rendelkezéssel összefüggésben a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire, különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége. Ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület továbbá felhívja a figyelmet a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexében (a továbbiakban: Etikai Kódex) foglalt követelményekre is, amelyek ugyan nem minősülnek jogszabályi előírásoknak, azonban alapjaiban meghatározzák a rendőri hivatás értékeit, megtestesítik az állampolgárok rendőrökkel szemben támasztott elvárásait, erkölcsi iránymutatásul szolgálnak, illetve morális alapot biztosítanak a rendőrség és az egyes rendőrök számára. Az Etikai Kódex 1. pontja szerint a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie”. Az Etikai Kódex 5. pontja kimondja, hogy „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint pedig a rendőr „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület a fentiekén túlmenően utal a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakra, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat

szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület a panaszossal szemben intézkedő rendőr hangneme tekintetében a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni, ezért az Rtv. hivatkozott rendelkezésének megsértése miatt a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a segélyhívó számra érkezett bejelentés miatt a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett, ami által nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A panaszossal szemben tanúsított rendőri hangnem tekintetében ugyanakkor – a bizonyítékok feloldhatatlan ellentéte miatt – a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét nem állapíthatta meg.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. május 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag